

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem, v právní věci

žalobce: **M. A.**
státní příslušnost Ázerbájdžánská republika
zastoupený zákonnou zástupkyní - matkou A. A.
státní příslušnost Ázerbájdžánská republika

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, IČ 00007064**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, Odboru azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 731, ze dne 12. 4. 2018, č. j. OAM-1021/ZA-K04-ZA05-2017,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12 až 14b zák. č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění (dále jen „zákon o azylu“).

2. V žalobě nejprve citoval ustanovení zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), která podle jeho názoru byla porušena (žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu, žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem a ostatními předpisy atd.). V doplnění žaloby poté uvedl, že v jeho případě *„postačí odůvodněný strach z pronásledování, což se v daném případě týká žalobce“*, poukázal na pronásledování svého otce v zemi původu, které se týká celé rodiny, tedy i žalobce. Poté poukázal na judikaturu, která se týká příslušenství k určité sociální skupině, odkázal na informace o zemi původu, které popisují ekonomickou a politickou situaci v Ázerbájdžánu, zejména na zprávy Amnesty International, zprávy Human Rights Watch a zprávu Ministerstva zahraničních věcí USA o stavu lidských práv za rok 2017 ze dne 24. 4. 2018. Poukázal na situaci v Ázerbájdžánu, kde dochází k zatýkání např. na základě podvodných obvinění, soudci nefungují nezávisle, mnoho občanů nedůvěřuje soudnímu systému, zmínil se o vyslýchání rodinných příslušníků exilovaného blogera. Z těchto zpráv *„vyplývá“* rozsáhlé zneužívání pravomoci ze strany bezpečnostních složek, zároveň žalobce uvedl, že mu náleží i doplňková ochrana podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný se dostatečně nezabýval politickou situací a fungováním bezpečnostních složek v Ázerbájdžánu a nezohlednil relevantní informace o zemi původu a neaplikoval je na případ žalobce. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí a zejména na související rozhodnutí žalovaného, dále Krajského soudu v Hradci Králové a Nejvyššího správního soudu, která se týkají rodičů žalobce a sestry žalobce, přičemž obdobná žaloba proti rozhodnutí, které se týká jeho rodičů a jeho sestry, byla zamítnuta, Nejvyšší správní soud příslušný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové (ze dne 13. 9. 2018, č. j. 29 Az 25/2017-48) potvrdil, když odmítl kasační stížnost proti němu podanou v této obdobné věci. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Krajský soud přezkoumával žalované rozhodnutí v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:
5. Jak vyplývá z žalovaného rozhodnutí, ze správního spisu vyplývá a ostatně není ani mezi účastníky sporné, že žádost o udělení mezinárodní ochrany podala jménem žalobce jeho zákonná zástupkyně, matka A. A. (dále v textu jen „matka žalobce“), přičemž uvedl, že žalobce se narodil v Pardubicích, v České republice, je státním příslušníkem Ázerbájdžánské republiky, ve vlasti nikdy nepobýval, celý život je v České republice. Zároveň je nesporné, že matka žalobce a jeho otec V. A. (dále v textu jen „otec žalobce“) a zároveň i sestra žalobce podali rovněž žádosti o mezinárodní ochranu v České republice, přičemž o těchto žádostech byla v příslušných správních řízeních vydána dne 6. 3. 2017 dvě rozhodnutí, kterými rodičům žalobce a jeho sestře nebyla udělena mezinárodní ochrana. Tato rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2017, č. j. OAM-689/ZA-ZA12-ZA05-2016 a č. j. OAM-688/ZA-ZA12-ZA05-2016 byla rodiči žalobce napadena žalobou, o které rozhodl Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 13. 9. 2018, č. j. 29 Az 25/2017-48 tak, že tyto žaloby proti zmíněným rozhodnutím žalovaného zamítl (dále v textu jen „rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 9. 2018“). Rodiče a sestra rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 9. 2018 napadli kasační stížností, kterou Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 4. 2019, č. j. 3 Azs 120/2018-73 odmítl. Pro posouzení

žaloby tak jsou relevantní právě důvody, pro které byly zamítnuty žádosti o udělení mezinárodní ochrany rodičů žalobce a jeho sestry, neboť je to právě žalobce, kdo shodně jako jeho rodiče a sestra ve svých žádostech a řízeních ve věci mezinárodní ochrany poukazoval na situaci v Ázerbájdžánu, na údajné pronásledování otce žalobce a na své obavy z návratu do Ázerbájdžánu. Jak vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 9. 2018 (strana 7 – 8), krajský soud ve shodě s žalovaným zřetelně popsal, z jakého důvodu považuje rodiči žalobce a jeho sestrou deklarovaný hlavní důvod opuštění vlasti (politické aktivity otce žalobce) za nevěrohodný. Tato nevěrohodnost spočívala v existenci rozporů ve výpovědích a zdejší soud nevidí důvod, proč by se měl od těchto závěrů Krajského soudu v Hradci Králové obsažených ve zmíněném rozsudku (zejména strana 7 – 8), potvrzených usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č. j. 3 Azs 120/2018-73, odchýlit, tedy zdejší soud se s těmito závěry ztotožňuje a v podrobnostech odkazuje zejména na bod 12 a 13 výše citovaného rozsudku NSS ze dne 4. 4. 2019. Pokud tedy žalobce v žalobě odkazuje na to, že má obavy z návratu do Ázerbájdžánu v souvislosti s údajným pronásledováním jeho otce, tak jeho obavy jsou liché, neboť výpovědi jeho rodičů, zejména jeho otce, byly shledány nevěrohodnými a krajský soud nemá důvod, proč by mu měl najednou „uvěřit“ tomu, co žalobce tvrdí zcela účelově v žalobě, když odkazuje na uvedené problémy jeho otce v Ázerbájdžánu, tedy žádné pronásledování otce se nemůže dotýkat „celé rodiny“, když v případě otce žalobce o žádné „pronásledování“ v Ázerbájdžánu nešlo, ale ten pouze účelově a nevěrohodně vypovídal v řízení o udělení mezinárodní ochrany, přičemž jeho žádost byla zamítnuta, rozhodnutí o zamítnutí této žádosti jeho otce bylo přezkoumáno v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 9. 2018 a kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla odmítnuta a závěry o této nevěrohodnosti byly v usnesení NSS ze dne 4. 4. 2019, č. j. 3 Azs 120/2018-73 plně potvrzeny. Nepřípadný je i odkaz žalobce na rozsudky NSS, které se týkají příslušnosti k určité sociální skupině, v daném případě o žádnou „sociální skupinu“ nešlo. V takovém případě jsou liché i odkazy žalobce na podklady, které uvedl v žalobě, tzn. zpráva Amnesty International, Ministerstva zahraničních věcí USA atd., jelikož v řízení o poskytnutí mezinárodní ochrany, jehož předmětem byla žádost jeho otce a jeho matky a sestry žalobce, nebylo prokázáno žádné pronásledování otce v zemi původu, tj. v Ázerbájdžánu, a to právě z důvodu výše zmíněné nevěrohodnosti výpovědi rodičů v tomto předchozím správním řízení, přičemž na podrobnosti krajský soud odkazuje uvedením části rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 9. 2018, tj. jedná se o stranu 7 a 8, ve kterém je blíže popsáno, z jakých důvodů byly tyto výpovědi rodičů žalobce považovány za nevěrohodné. Ostatně ani sám žalobce v žalobě neuvedl žádné nové a převratné skutečnosti, které by tyto předchozí závěry správních orgánů a soudů o nevěrohodnosti výpovědí rodičů žalobce vyvrátily. V tom případě krajský soud se mohl jen ztotožnit se závěry žalovaného, které jsou obsaženy v žalovaném rozhodnutí, přičemž žalovaný správně poukázal na svá předchozí rozhodnutí ze dne 6. 3. 2017, kdy se zabýval i otázkou, zda rodinným příslušníkům žalobce hrozí v případě návratu do vlasti nebezpečí mučení či nelidského zacházení, konstatoval, že nikoliv. Tvrzenou obavu z odnětí nezletilého žadatele rodičům v případě návratu, žalovaný považoval správně za spekulativní a ničím nepodloženou. Důvody pro udělení azylu správně žalovaný nenašel, neboť podle § 12 písm. a) zákona o azylu nebylo zjištěno, že by žalobce byl pronásledován za uplatňování politických práv a svobod v zemi původu, jenž se narodil a celý život prožil na území České republiky, rovněž nebylo zjištěno, že by žalobce měl nárok na udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu odůvodněného

strachu z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství ve státě jeho posledního trvalého bydliště. K tomu jen krajský soud odkazuje na předchozí rozhodnutí žalovaného ve vztahu k žádosti jeho rodičů a sestry a zejména pak na zmíněné rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. 9. 2018 a výše zmíněné usnesení NSS, kdy nebylo zjištěno, že by rodiče žalobce a jeho sestra byli v Ázerbájdžánu pronásledováni, naopak jejich výpovědi byly hodnoceny jako nevěrohodné, zejména výpověď otce žalobce, kdy ten najednou z ničeho nic nemohl patřit k určité sociální skupině, jako tvrdí žalobce zcela účelově v žalobě. Obavy matky žalobce z toho, že otec žalobce by byl po návratu zatčen či uvězněn, shledal správně žalovaný lichými, když obavy z návratu žalobce do vlasti jsou obdobné s těmi, které již žalovaný posuzoval v rámci řízení jeho rodičů (pozn. krajského soudu – žalovaný zaměnil v žalovaném rozhodnutí pouze nesprávně odkazy na rozhodnutí vydaná ve věci řízení o udělení mezinárodní ochrany jeho rodičů, tato zjevná nesprávnost však nemá vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí). Rovněž v případě hodnocení bezpečnostní a politické situace v Ázerbájdžánu vycházel správní orgán z dostatečných podkladů, z nichž nevyplývá, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí mučení a nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, tedy správně žalovaný neshledal důvod pro udělení doplňkové ochrany (§ 14a odst. 1, § 14a odst. 2 zákona o azylu). Ostatně, zcela logicky, jestliže ani v případě jeho rodičů, resp. rodičů žalobce a jeho sestry, nebyly shledány důvody pro udělení doplňkové ochrany, když žalovaný vycházel ze stejných podkladů v případě předchozích řízení o udělení mezinárodní ochrany, přičemž krajský soud tyto závěry žalovaného plně potvrdil v předchozím rozhodnutí, které se týkalo rodičů žalobce a jeho sestry a NSS pak kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí krajského soudu odmítl, tak ani v tomto soudním řízení nebyl shledán žádný nový, převratný důvod pro to, aby soud shledal závěry žalovaného týkající se doplňkové ochrany za nedůvodné, přičemž krajský soud plně na tyto závěry obsažené v rozhodnutí žalovaného odkazuje (strana 5 a 6). Jestliže nebyla udělena mezinárodní ochrana v České republice rodičům žalobce a jeho sestře, přičemž tyto závěry byly potvrzeny i v již zmíněných rozhodnutích Krajského soudu v Hradci Králové a Nejvyššího správního soudu, tak je správný závěr žalovaného o tom, že žalovaný nemá nárok ani na udělení mezinárodní ochrany pro případ vhodného zvláštního zřetele za účelem sloučení rodiny (§ 14b odst. 1, 2, 3, 4 zákona o azylu).

6. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
7. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému se toto právo nepřiznává, když mu žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 10. července 2019

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce